

af de foregaaende Afstemninger. Til denne Paragraph slutter sig, efter Udvalgets Forslag, § 27, hvorved Grundlovens § 52 saaledes træder frem i sin oprindelige Skikkelse. § 26 foreslaaer Udvalget skal udgaae. Majoriteten har meent, at denne Paragraph indeholder to forskellige Dele, hvoraf ingen behøves, den ene, fordi den Maade at betegne de særlige Indtægter paa dog vil være ufyldstgjørende, og fordi det falder af sig selv efter den Maade, hvorpaa § 15 nu er affemt, og efter den Skikkelse, den har faaet, at det ikke behøves. Den anden Deel af den, som indeholdes i det andet Stykke af Paragraphen: „Fra Indtægterne drages den paa Kongeriget faldende Deel af de for det hele danske Monarchie fælles Udgifter, forsaavidt disse ikke dækkes af de fælles Indtægter“. Det er en Folge af Sagens Natur, at, naar enhver enkelt Landsdeel skal skaffe tilveie, hvad der behøves til Fællesstaten, forsaavidt det er den paalagt efter dens Matrikulforshold til det Hele, saa maa den skaffe det tilveie, og, hvad enten den skaffer det ved et saadant Subtractionstykke eller paa anden Maade, det gjør Intet til Sagen. Man har meent, at denne Udtalelse ikke engang vilde være nyttig; skulde der finde nogen Udtalelse Sted, saa maatte det være en saadan, som gif ud paa at sige, at under enhver Omstændighed skulde de enkelte Statsdele udrede til Fællesstaten de Krav, som den paa en lovlig Maade gjorde til dem; men at sætte en saadan § ind i Loven vilde synes, som om derom kunde være nogen Tvivl, og en Tvivl af den Art var jo det Samme som at tvivle om denne hele Statsforms naturlige og fornuftige Tilværelse. I § 28, som svarer til Grundlovens § 53, har man gjenoptaget denne § 53, forsaavidt man har kunnet, men man har forandret de Udtryk, som det var nødvendigt at forandre, for at kunne bruge den her. Den angaaer jo Regnskabsaflæggelsen og Revisionen; Revisionens Forhold til Regnskabet bliver det samme som hidtil, men dog begrændset til det Regnskab, som angaaer den danske Stats særlige Anliggender. § 29 svarer til Grundlovens § 55, § 30 til dens § 56, § 31 til dens § 57, § 32 til dens § 58 og § 33 til dens § 59. I § 34 komme vi til en vigtigere og mere

indgribende Forandring; ved de nærmest foregaaende Paragrapher have vi havt den lykkelige Begivenhed, at der har været en fuldkommen Samstemning mellem Udvalget og Regjeringen, og man seer deraf, hvor gavnsigt det er, naar Regjeringen er bleven saa nær ved Grundloven som muligt. I § 34 har Regjeringsudkastet gjort den Forandring, at Embedsmand, som vælges til Rigsdagsmand, skulle behøve Kongens Tilladelse til at modtage Valget. Udvalget har foreslaaet, at dette Ord „Kongens“ skulde udgaae, og at der skulde staae, at Embedsmænd behøve ikke Regjeringens Tilladelse. Grunden hertil har allerede været meget omtalt dengang, da denne Paragraph blev bragt ind i Grundloven. Det er ingenlunde for at begunstige Embedsmændenes Stilling ligeoverfor Regjeringen, naar de optræde igjennem Rigsdagen; det er en Sag, som Udvalgets Fleertal har meent, at man aldeles ikke skal befatte sig med, men det maa være Bølgernes og de vedkommende Embedsmænds Sag. Det, som Udvalgets Fleertal mener er det rette Forhold imellem Regjeringen og Embedsmændene, er, at enhver Embedsmand ved sin særlige Instrux eller ved en almindelig Lov veed, under hvilke Betingelser han i denne Henseende overtager sit Embede, og disse Betingelser maa han holde. Regjeringen maa med Hensyn til hvert enkelt Embede have Magt til at foreskrive de Betingelser, den anseer nødvendige, og kan den ikke foreskrive dem ved de enkelte Embeder, saa staaer det jo til Regjeringen at forelægge en Lov, som saksfatter Bestemmelser i saa Henseende, men udenfor det troer man ikke, at der bør være Spørgsmaal om nogen særlig Tilladelse. Man har seet altfor store Ulemper, som følge af det Valg, der da har været overladt Regjeringen imellem de valgte Embedsmænd, som Regjeringen syntes om, og dem, den ikke syntes om. Det er ikke for Embedsmændenes Bessyttelse, at Udvalgets Fleertal har gjort det, men det er for Regjeringens Stillings Skyld. Regjeringen bliver bragt i en falsk Stilling ved at skulle gjøre et saadant Valg. Den vil mange Gange slet ikke gaae ud fra politiske Grunde, den vil ved mange Leiligheder kun tage under Overveielse,